

Een gezegend volk

1 Korinthe 1.1-17

Ds. Dr. Jos M. Strengholt
Arnhem-Nijmegen 2020

Vandaag, en ook volgende week, wil ik spreken over het eerste hoofdstuk van de brief van de apostel Paulus aan de Korintheïers. En de week daarna zal de preek opnieuw gebaseerd zijn op Paulus' brief aan de Korintheïers.

Vandaag wil ik kort stilstaan bij drie onderwerpen die opvallen in de eerste zeventien verzen van deze brief.

Ten eerste: wat is een christen?

Ten tweede: hoe rijk het is om christen te zijn.

En ten derde: dat christen-zijn iets is wat we samen doen.

1. Wat is een christen?

Allereerst: wat is een christen?

Paulus richt zijn brief aan allen die "de Naam van onze Heere Jezus Christus aanroepen." Dat is volgens hem het kenmerk van een christen: iemand die tot Jezus bidt.

In de tijd dat het Nieuwe Testament werd geschreven, stonden er in Korinthe minstens tien tempels voor tien verschillende goden.

Als mensen een bepaalde behoefte hadden – geld, een goede oogst, vruchtbaarheid, macht, een succesvolle jacht of wijsheid – dan gingen ze naar de god die daarin gespecialiseerd was.

Dat christenen tot Jezus baden, was daarom een krachtige uitspraak over wie zij waren en wat zij geloofden. Zij waren de mensen die Jezus aanriepen als God. Jezus was hun God.

Dat is duidelijk wat Paulus bedoelt, want hij gebruikt woorden die rechtstreeks uit het Oude Testament komen. Daar worden de Joden opgeroepen om de Naam van de HEERE, van JHWH, aan te roepen.

Doordat Paulus de gemeente aanspreekt als mensen die de Naam van de Heere Jezus Christus aanroepen, onderscheidt hij hen van de Joden in Korinthe die Jezus niet volgen. Hij maakt duidelijk dat de gemeente Jezus ziet zoals de Joden JHWH zien: Hij is God.

Daar valt nog veel meer over te zeggen, maar daar ga ik nu niet verder op in.

En wij, christenen van vandaag, zijn verbonden met die christenen in Korinthe. Ook wij zijn mensen die tot Jezus Christus bidden. Christenen zijn mensen die Jezus aanroepen, die afhankelijk zijn van Jezus en op Hem vertrouwen.

Wij bidden niet zomaar tot een vaag Hogere Macht, tot de Bron van alle bestaan of tot een onbekende God ergens ver weg.

Wij bidden tot Jezus Christus. Dat maakt ons geloof heel bijzonder specifiek.

Hoe bijzonder dat is, blijkt ook uit de andere manier waarop Paulus de gemeente in Korinthe aanspreekt. Hij noemt hen "geheiligden in Christus."

Geheiligd betekent: apart gezet, aan God toegewijd. Zij onderscheidden zich van de mensen om hen heen door Degene tot Wie zij baden én door de manier waarop zij leefden.

Maar het woord *geheiligd* is niet in de eerste plaats over hun levensstijl, maar over hun relatie met God.

Jij bent geheiligd. Niet omdat jij besloten hebt een goed mens te zijn. Niet omdat jij zo je best doet heilig te leven. Je bent geheiligd omdat God jou helemaal voor Zichzelf heeft afgezonderd.

Tegen mensen die de Naam van Jezus aanroepen zegt God: "Jij bent van Mij. Je bent voor Mij apart gezet." Dat is ontzettend bemoedigend.

Kijk maar eens naar alle problemen in de gemeente van Korinthe die Paulus later in deze brief bespreekt. Hij spreekt hen stevig aan op hun verkeerde gedrag en verkeerde opvattingen.

Wij maken er net zo goed vaak een puinhoop van.

Maar juist daarom roepen wij de Naam van de Heere Jezus Christus aan.
Omdat wij Hem nodig hebben. Zijn hulp. Zijn liefde. Zijn vergeving.

Wij hebben Hem nodig om richting te geven aan ons leven en ons uit onze rommel te trekken.

En net zoals Hij tegen de Korinthiërs zei, midden in al hun problemen, zo zegt Hij vandaag tegen ons, precies zoals wij nu zijn, met al ons verkeerde gedrag en onze vreemde ideeën:

"Jullie zijn van Mij."

"Jullie zijn geheiligd."

"Jullie zijn voor Mij apart gezet."

"Jullie behoren Mij toe."

Is dat niet geweldig?

Stop met twijfelen. Als jij de Naam van de Zoon van God aanroept, dan ben jij een kind van God.

Dat is het uitgangspunt van wie wij zijn en van onze relatie met God.

En daarna zegt Paulus nog iets:

Jullie zijn ook "geroepen om heiligen te zijn."

Met andere woorden: leef een beter leven.

Maar we leven niet beter om bij Gods volk te mogen horen.

Het is precies andersom. Als jij tot Jezus Christus bidt, dan hoor je Hem toe. En daarom roept Paulus je op om te leven op een manier die past bij de familie waar je al deel van uitmaakt.

2. Onze rijkdom

God heeft ons ongelooflijk rijk gemaakt.

Paulus noemt enkele gebieden waarop de christenen in Korinthe door God zijn gezegend.

Hij schrijft: "U komt in geen enkele genadegave tekort." Letterlijk staat er: jullie komen geen enkel *charisma* tekort.

Charisma betekent: gave.
Zij waren bijzonder rijk gezegend.

De eerste gave die wij allemaal ontvangen hebben, is de gave van de verlossing. Ongeveer tien jaar later schrijft Paulus aan de gemeente in Rome:

"Want ieder die de Naam van de Heere zal aanroepen, zal behouden worden." (Romeinen 10:13)

Het is voldoende om de Heere Jezus Christus aan te roepen.
Dan word je gered.
Dan hoor je bij het volk van God.
Dan ga je de ark van Jezus Christus binnen.

De tweede gave is dat iedereen die deel uitmaakt van de gemeente ook deel krijgt aan de Heilige Geest en aan Zijn werk in zijn leven.

De Heilige Geest werkt in jou.
Niet omdat jij zo geweldig bent.
Maar omdat jij deel uitmaakt van Gods gezin.

God geeft Zijn gemeente een overvloed aan gaven om
Hem en elkaar te dienen.
Gaven om beter te bidden.
Beter te loven.
Beter te dienen.
Gaven van bestuur.
Leidinggeven.
Dienstbaarheid.
Prediking.
Voorlezen.
Bidden voor zieken.
Materiële rijkdom, zodat je anderen kunt helpen.
Geduld.
Vriendelijkheid.
Liefde.

God wil dat wij al die gaven – alles wat wij hebben en alles wat wij zijn – gebruiken ten dienste van Zijn hele gezin, de gemeente.

En ook voor de wereld.
Maar allereerst voor de gemeente.

Vraag jezelf daarom af:
Welke gaven heeft God mij gegeven?
Wat kan ik bijdragen aan het leven van de gemeente?

Ik denk dat je een heel lijstje kunt maken van de zegeningen die God jou heeft gegeven. En als je dat moeilijk vindt, vraag dan eens aan iemand anders waar jij volgens hem of haar goed in bent.

Wij zijn bezig om het gemeentelijke leven verder op te bouwen.

Daarbij zijn ook jouw gaven nodig.

Samen hebben we nodig wat ieder van ons kan bijdragen aan het leven van de gemeente.

We willen groeien in evangelisatie.

Onze erediensten.

Bijbelstudies.

Muziek.

Kinderwerk.

De zorg voor zieken.

3. Christenen vormen één gemeenschap

En dat moeten we samen doen. Als één gemeenschap. In harmonie.

En juist daar gingen de problemen in Korinthe beginnen.

God had hen rijk gezegend met kennis en spreekvaardigheid. Dat waren echte gaven van God. Maar ze werden niet in evenwicht gehouden door nederigheid en wijsheid.

Ze werden niet gebruikt voor het welzijn van de hele gemeente.

Dank God voor jouw beste eigenschappen.

Voor je inzicht.

Voor de dingen waar je goed in bent.

Misschien ook voor je geestelijk inzicht.

Maar God heeft die niet gegeven zodat jij er zelf plezier van hebt. Hij gaf ze zodat de hele gemeenschap ervan kan genieten.

Dat vraagt veel liefde. Veel zorg voor elkaar. En bereidheid om jezelf ondergeschikt te maken aan wat de gemeente nodig heeft.

De vaardigheden die wij hebben, zijn niet onze eigen prestatie. Het zijn gaven van God. Wij hebben ze in bruikleen ontvangen.

In Korinthe waren ze dat een beetje vergeten. Daardoor waren ze een sterk verdeelde groep mensen geworden.

Paulus spreekt hen samen aan als de gemeente van God die in Korinthe is.

Niet: de gemeente van Korinthe.

Maar: de gemeente van God.

Hij zou ook niet gesproken hebben over de Kerk van Engeland.

Maar over de gemeente van God in Engeland. Of in Arnhem. Of in Nijmegen.

Er is maar één Kerk.

De gemeenschap van Gods gezin.

En wij zijn de plaatselijke uitdrukking van die ene Kerk.

Als wij zo naar de Kerk zouden kijken, zouden we ons veel sterker bewust zijn van onze eenheid. En zouden we minder nadruk leggen op de verschillen die ons van elkaar of van andere kerken scheiden.

Johannes Chrysostomus zegt in zijn preek over het eerste hoofdstuk van deze brief:

De Kerk van God is één in al haar leden en vormt met alle gemeenten die over de hele wereld verspreid zijn één enkele Kerk. Want het woord 'kerk' betekent geen verdeeldheid, maar eenheid, harmonie en eensgezindheid.

Daarom hebben wij geen enkel excuus voor verdeeldheid.

Eenheid hangt niet af van welke leraar je hebt gehad of door wie je bent gedoopt.
Eenheid is gegrond in Christus.

En er is maar één Jezus Christus. Één lichaam van Christus. Één Kerk.

Daarom kan ik alleen maar concluderen dat de hele Kerk van God vandaag leeft in zonde.

In ernstige zonde.

Want wij hebben het lichaam van Jezus Christus uiteengescheurd.

Als wereldwijde Kerk blijven wij de zonde bedrijven dat wij Christus Zelf verwonden.

Wij roepen Zijn Naam aan.

Maar keren Hem vervolgens de rug toe doordat wij er niet in slagen één lichaam te vormen.
Sommige christenen leggen graag de nadruk op onze geestelijke eenheid.

En dat is waar. Er is één lichaam van Christus, geestelijk verenigd.

Maar net zoals wij de heiligheid die God ons gegeven heeft moeten uitleven in een heilig leven, zo moet ook de Kerk haar geestelijke eenheid zichtbaar maken door daadwerkelijk als één lichaam te leven.

Kijk hoe Paulus over eenheid spreekt.

Omdat zij één zijn in Christus, moeten zij ook één gemeenschap zijn.

Hij bidt dat de Korinthiërs "allen eensgezind zijn" en "één van denken en één van gevoelen."

Paulus roept hen niet alleen op om uiterlijk verenigd te zijn of om één keer per week samen te komen voor een liturgische bijeenkomst.

Hij verlangt iets dat veel dieper gaat.

De eensgezindheid die onder hen moet heersen, moet voortkomen uit het feit dat zij één van hart zijn. Dat zij over de wezenlijke dingen hetzelfde denken.

Dat betekent niet dat wij allemaal hetzelfde moeten worden. Maar het betekent wel dat het ideaal binnen onze gemeente is dat wij het breed eens zijn over de werkelijk belangrijke zaken.

En één van die belangrijke zaken is dat wij verdeeldheid onder elkaar niet kunnen accepteren.

Conclusie

Wij zullen de problemen tussen alle kerken niet oplossen.

Maar wij hebben hier, in onze eigen gemeente, geen andere keuze dan ervoor te zorgen dat wij niet toestaan dat onbelangrijke zaken ons uit elkaar drijven.

Want wij zijn één van denken over alles wat werkelijk belangrijk is.

Wij beginnen aan een periode waarin wij ons Mission Action Plan gaan uitvoeren.

Wij zijn één gezin van God.

Wij zijn allemaal Zijn kinderen.

Wij zijn allemaal geroepen om voor Hem te leven en te doen wat goed is voor Zijn gemeente.

Laten wij daarom, als deel van de gemeente van God in onze stad, onze gaven, onze talenten en al onze mogelijkheden gebruiken om te doen wat goed is.

Om te zoeken wat het beste is voor deze gemeente hier.

De gemeente van onze Heere Jezus Christus.

+In de Naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest. Amen.